

سرنوشت تک درنای سبیری چه خواهد شد؟

عاشق، وفادار و تنها مثل «امید»

درنای سبیری به سه جمعیت اصلی شرقی، غربی و مرکزی تقسیم می‌شد که جمعیت مرکزی آن به هند مهاجرت می‌کرد و منقرض شد، جمعیت غربی به ایران می‌آمد که الان فقط یک درنای نر یعنی همین امید از آن باقی مانده است. به گزارش خبرآنلاین، موضوع عاشقانه‌ست و از جنس وفاداری، اما ربطی به آدمی‌زاد ندارد، ماجرا به یک پرنده برمی‌گردد که این روزها دوستداران محیط زیست منتظرش هستند. اسمش «امید» است و شاید همین اسم باعث شده نظرها بیشتر به سمتش جلب شود. مثل «پیروز»، توله یوز محبوب ایران که اسمش قرار بود پیروزی بزرگی برای نجات یوزپلنگ ایرانی از انقراض باشد. امید یک درنای سبیری نر است، بازمانده جمعیتی از درناها که از چند دهه پیش به ایران می‌آمدند. درناهای سبیری نخستین بار در سال ۱۳۵۳ در ایران دیده شدند. آنها با گذر از تالاب‌های نازوم در قزاقستان، ذخیره‌گاه طبیعی آستراخان روسیه در دهانه رود ولگا و آذربایجان و طی مسافت تقریباً ۵۰۰۰ کیلومتری در آن‌ها هر سال به تالاب‌های فریدونکنار در استان مازندران مهاجرت می‌کنند و تا اوایل اسفند در این تالاب می‌گذرانند.

درنای سبیری به سه جمعیت اصلی شرقی، غربی و مرکزی تقسیم می‌شد که جمعیت مرکزی آن به هند مهاجرت می‌کرد و منقرض شد، جمعیت غربی به ایران می‌آمد که الان فقط یک درنای نر یعنی همین امید از آن باقی مانده اما جمعیت شرقی آن هنوز وجود دارد و می‌گویند که سه هزار درنا از آن همچنان به چین مهاجرت می‌کنند.

برای حفظ این گونه از انقراض اقدامات ملی و بین‌المللی زیادی انجام شده است که شواهد نشان می‌دهد با وجود هزینه بسیار، موفق شدند. **عاشق و وفادار مثل امید** قسمت عاشقانه زندگی امید نیز برمی‌گردد به اتفاقی که سال‌ها پیش رخ داد. امید تا سال ۱۳۸۶ با جفت خودش که «آرزو» نام داشت به ایران سفر می‌کرد اما آن سال به دلایلی که روایت شفافی ندارد ولی احتمال شکار و شلیک قوی

است، آرزو تلف می‌شود، با این حال از سال تا آبان امسال سفر امید به ایران ادامه داشته، البته تنها و بدون جفت. جالب است بدانید که یکی از خصوصیات درناها نوع همسرگزینی‌شان است که به‌صورت تک‌همسری است. اگر اتفاقی برای جفت آن‌ها بیفتد، به‌سختی دوباره امکان جفت‌یابی برایشان مهیا می‌شود. امید هم همه این سال‌ها هم به آرزو و هم به سفر به ایران وفادار مانده است. البته امید امسال هنوز به ایران نیامده و هرچند که عطاءالله کاویان، مدیرکل محیط‌زیست استان مازندران، در گفت‌وگو با «شهرود» گفته است «درنای امید هنوز دیر نکرده و ممکن هر روزی وارد ایران شود، تجربه نشان داده که این درنا حتی تا اواخر آذر هم به ایران وارد شده» اما به هرحال دوستدار محیط زیست و این پرنده زیبا همچنان چشم به راه و نگران آمدن او هستند. البته اشاره به این نکته مهم است که امید در سال‌های ۸۸ و ۹۴ به مازندران نیامد.

رویا تنها ماند

بهمین سال گذشته برای زندگی امید قرار بود نقطه عطفی باشد، چراکه سازمان محیط زیست که نگران بود با تلف شدن امید، مسیر پروازی غربی که به ایران ختم می‌شود، از بین برود، تصمیم گرفت با رازینی با مرکزی در بلژیک جفتی برای امید بیاباند.

جفت مورد نظر «رویا» نام گرفت، آن‌طور که خبرگزاری ایرنا گزارش رفته درناهای امید و رویا روز ۱۴ اسفند ماه پس از ۳۴ روز اقامت به صورت مشترک، تالاب بین‌المللی فریدونکنار را به سمت سبیری ترک کردند اما درنای بلژیکی مسیر را ادامه نداده و در منطقه‌ای در عباس‌آباد تنکابن در مازندران فرود آمد. از آن تاریخ تاکنون درنای بلژیکی به فضای محیط بانی «اجالک» شهرستان فریدونکنار منتقل شد و در آنجا زندگی می‌کند.

البته این اقدام سازمان محیط زیست منتقدان جدی‌ای داشت، همان زمان، آرش حبیبی‌آزاد پرنده‌شناس به خبرگزاری فارس گفته بود: «رویا در اسارت بوده و اصطلاحاً قفسی است، اگر او را بگیرند به اسارت برمی‌گردانند ولی امید پرنده آزاد بوده و همین شرایط، این دو را خیلی متفاوت از

خطرات مصرف داروهای بدون نسخه برای کودکان زیر ۶ سال

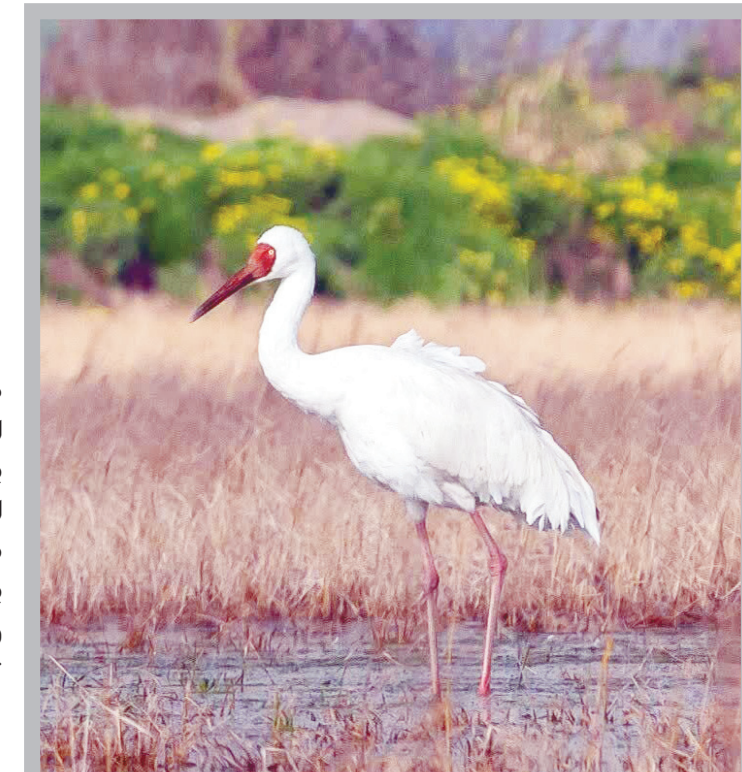
یک متخصص بیماری‌های عفونی، از والدین خواست نسبت به استفاده از داروهای بدون نسخه برای کودکان زیر ۶ سال خودداری کنند. به گزارش خبرگزاری مهر، افشین منیری، گفت: این درست است که ویروس‌های سرماخوردگی از طریق هوا پخش می‌شوند، به ویژه هنگامی که شخص بیمار سرفه یا عطسه می‌کند، اما این تنها یکی از راه‌هایی است که ویروس، قربانی بعدی خود را از طریق آن پیدا می‌کند.

وی ادامه داد: ویروس‌ها می‌توانند در دستان شما باشند، اگر شما چیزی را که ویروس روی آن است، مانند تلفن، اسباب‌بازی یا دست دوستان لمس کنید، ویروس‌هایی که به دست شما می‌چسبند به راحتی می‌توانند از راه‌هایی وارد بدنتان شوند. به عنوان مثال، اگر چشم‌ها یا بینی خود را یا راه‌های ورودی دیگر بدنتان را لمس کنید، ویروس‌های سرماخوردگی معمولی می‌توانند تا مدتی روی پوست یا سطوح دیگر زنده بمانند.

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، به

هم می‌کند. ما باید زیستگاه این پرنده‌ها را درست کنیم تا آنها بتوانند ادامه حیات بدهند، در حال حاضر برای درنای سبیری طبیعتی نداریم. این درنا احتیاج به تالاب دارد که در حوالی عباس‌آباد، شهنسوار و تنکابن تالابی نمی‌بینید و متأسفانه همه در حال ساخت و ساز است و جایی برای فرود و زندگی درنا نیست.»

اقداماتی بی‌نمر برای جلوگیری از انقراض برای بیشتر شدن تعداد درناهای غرب سبیری، پروژه‌ای بین‌المللی با عنوان پروژه درنا در اوایل دهه ۸۰ انجام شد که شکست خورد. انتقال جوجه درناهای پرورشی به ایران از دو مرکز تکثیر در آمریکا و روسیه انجام شد که به دلیل بهاسازی دیر هنگام جوجه درناهای پرورشی با درناهای وحشی جفت نشدند و مهاجرت نکردند. یکی از آن درناهای پرورشی به

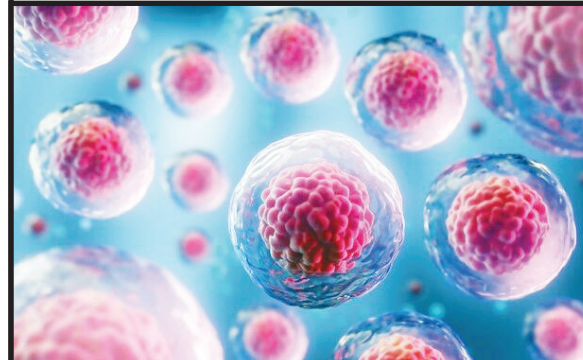
قزوین و پس از آن به پارک پردیسان منتقل شد و خیلی زود هم تلف شد.

چند سال بعد دوباره سه قطعه درنای پرورشی از روسیه به فریدونکنار آوردند که روی یکی از آن‌ها ردیاب ماهواره‌ای هم نصب شد. این درنای پرورشی در زمان مهاجرت برگشت، پرواز را آغاز کرد و تا داغستان روسیه همراه شد، اما پس از آن جدا و دیگر دیده نشد و از ردیاب هم فرکانسی دریافت نشد.

درنای سوم نیز تا انزلی آمد و به سفر ادامه نداد و به مازندران برگردانده شد. این درنا نیز برغم اینکه زمستانی را با تک درنای سبیری گذراند اما باز هم نتوانست در بازگشت به سبیری همسفر شود. با این تفاسیر برای دوست‌داران محیط زیست راهی نماینده جز اینکه به بازگشت «امید»، امید داشته باشند.

خبر خوب

ترمیم ضایعات نخاعی با سلول‌های بنیادی

محققان کشور به منظور ترمیم ضایعات نخاعی، از طریق انکسپوله کردن سلول‌های بنیادی مزانشیمی راهکاری را برای این امر ارائه کردند. به گزارش ایستا، پروین محمدی درباره علت انجام این طرح توضیح داد: نخاع قسمتی از دستگاه عصبی مرکزی است که درون کانال نخاعی قرار دارد. نخاع، طناب سفیدرنگی به طول تقریباً ۴۵ سانتی‌متر است و از سوراخ پس سری تا سطح نخستین یا دومین مهره کمری ادامه پیدا می‌کند. بنابراین، نخاع دوسوم فوقانی کانال مهره‌ای را در ستون مهره‌ها اشغال کرده و سه لایه مننژ، آن را دربرمی‌گیرد. وی ادامه داد: عامل محافظت‌کننده دیگر، مایع مغزی-نخاعی است که در فضای زیر عنکبوتیه در اطراف نخاع قرار دارد. آسیب طناب نخاعی از عوامل مهم اختلالات حسی، حرکتی، دستگاه ادراری یا ترکیبی از این موارد است. جراحی طرح اظهار کرد: تصادفات اتومبیل، شایع‌ترین علت آسیب‌های طناب نخاعی هستند و از دیگر علل آن می‌توان به سقوط، حوادث ورزشی و زخم‌های ناشی از شلیک گلوله اشاره کرد. آسیب اولیه بعد از اعمال ضربه و آسیب به نخاع رخ می‌دهد، درحالی‌که آسیب‌های ثانویه بیشترین پیامدهای نورولوژیکی را به همراه دارد.

وی تصریح کرد: اختلال عملکرد سد خونی-مغزی، التهاب موضعی، تشکیل رادیکال آزاد، مرگ نورونی و دمیلیناسیون همگی جزو آسیب‌های ثانویه محسوب می‌شوند که ممکن است منجر به فلج اندام تحتانی یا فلج اندام تحتانی و فوقانی با هم شوند. همچنین، شرایط بیمار ممکن است با مشکلات دیگر مثل عفونت، مشکلات قلبی، تنفسی و ممانه هم بدتر شود. تمامی شرایط گفته شده، اثر چشمگیری بر کیفیت زندگی و امید به زندگی بیمار داشته و موجب تحمیل هزینه‌های هنگفت بر جامعه هم می‌شود.

محمدی تأکید کرد: علی‌رغم تحقیقات بسیار و پیشرفت‌های صورت گرفته در بهبود کیفیت زندگی، هنوز هم آسیب‌های طناب نخاعی عامل مهمی در معلولیت و مرگ‌ومیر افراد است و متأسفانه تا به امروز روش‌های درمانی به‌کار رفته برای درمان آسیب نخاعی مؤثر نبوده است، اما پیشرفت‌های اخیر در فناوری‌های درمانی وابسته به سلول‌های بنیادی مسیر جدید و نویدبخشی را پیش روی درمان آسیب‌های وارده به طناب نخاعی قرار داده است. در تحقیقات مرتبط با درمان با کمک سلول‌های بنیادی برای آسیب طناب نخاعی، کاربرد سلول‌های بنیادی مزانشیمی توسط برخی از محققان به‌واسطه خواص ممتاز آن مورد توجه بوده است. وی گفت: یکی از روش‌های جدید برای انکسپوله کردن سلول‌ها استفاده از سیستم‌های میکروفلوئیدی است که از مزایای آن می‌توان به نیاز به مقدار پایین از مواد و محلول، کنترل دقیق شرایط محیطی، امکان ایجاد شیب غلظت برای سلول و پلیمر، انتقال سریع مواد به سلول‌های کشت داده شده، اشاره کرد. به همین دلیل در این تحقیق ما برای دست‌یافتن به دانش فنی ترانزداکشن سلول‌های مزانشیمی تریابکلر چشم به‌عنوان منبع جدید از سلول‌های بنیادی با V-Mir تلاش کردیم و به روش نسبتاً جدیدی در انکسپوله کردن سلول‌های مورد نظر با سیستم میکروفلوئیدی در شرایط in vitro دست پیدا کردیم. به نقل از ستاد نانو، «انکسپوله کردن سلول‌های بنیادی مزانشیمی تریابکلر حاوی V-mir با استفاده از سیستم میکروفلوئیدی با هدف ترمیم ضایعه نخاعی مدل کانتیورن در موش صحرایی» عنوان طرحی است که پروین محمدی در قالب رساله دکتری با راهنمایی صمد ندری و با حمایت بنیاد ملی علم ایران انجام داده است.

اینفوگراف

داستان محور

